

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722010327
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8722010327.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.06.2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora a o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/31/2022 zo dňa 15.08.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom C., D.
XX. XXXXXXXX XXXX/XXX, bytovka D.,

je vinný, že

v období od 26.11.2021 do 30.11.2021, v interiéri rodinného domu na adrese E. XXXX/XX F. C., v ktorom býval so súhlasom poškodenej G. H., vymontoval a následne odcudzil súčasti rodinného domu, a to z kuchynskej linky na I. NP sklo-keramickú varnú dosku, odsávač pár – digestor, zabudovanú umývačku riadu, zabudovanú elektrickú rúru, vstavanú mikrovlnnú rúru, vstavanú chladničku s mrazničkou, z izby na I. NP zabudovanú vyhrievaciu krbovú vložku, z priestoru pod schodiskom na I. NP vstavanú skriňu, z kúpeľne na II. NP vstavanú skrinku pod umývadlom a z chodby na I. NP ovládaciu klávesnicu k zabezpečovaciemu zariadeniu a video-vrátnika, čím takto spôsobil poškodenej G. H., trvale bytom E. XXXX/XX, C., škodu vo výške 2.645,- eur,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

Za to mu u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona samostatný p e ň a ž n ý trest 800,- (osemsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad úmyselného marenia výkonu peňažného trestu ukladá náhradný trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť, aby nahradil poškodenej E. G. H., nar. XX.XX.XXXX v H., bytom C., E. XXXX/XX, spôsobenú škodu vo výške 2.645,- eur.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad rozsudkom zo dňa 15.08.2023 sp. zn. 8T/31/2022 rozhodol tak, že obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom C., D. XX. XXXXXXX XXXX/XXX, bytovka D., je vinný, že

- v období do 30.9.2021 do 7.12.2021, v interiéri rodinného domu na adrese E. XXXX/XX F. C., v ktorom býval so súhlasom poškodenej G. H., vymontoval a následne odcudzil súčasti rodinného domu, a to z kuchynskej linky na I. NP sklo-keramickú varnú dosku, odsávač pár – digestor, zabudovanú umývačku riadu, zabudovanú elektrickú rúru, vstavanú mikrovlnnú rúru, vstavanú chladničku s mrazničkou, z izby na I. NP zabudovanú vyhrievaciu krbovú vložku, z priestoru pod schodiskom na I. NP vstavanú skriňu, z kúpeľne na II. NP vstavanú skrinku pod umývadlom a z chodby na I. NP ovládaciu klávesnicu k zabezpečovaciemu zariadeniu a video-vrátnika, čím takto spôsobil poškodenej G. H., trvale bytom E. XXXX/XX, C., škodu vo výške 2.645,- eur,

teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a za to mu súd uložil podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 800,- eur (osemsto eur). Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad úmyselného marenia výkonu peňažného trestu uložil i náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť, aby nahradil poškodenej E. G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., E. XXXX/XX, spôsobenú škodu vo výške 2.645,- eur.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor, ako aj obžalovaný.

Obžalovaný A. B. v odôvodnení svojho odvolania uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nesprávny v časti výroku, ktorým ho súd uznal za vinného zo spáchania prečinu krádeže, za čo mu následne uložil peňažný trest, hlavne v tom, že podľa jeho názoru vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa dopustil skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Má za to, že predmetom záložného práva boli výlučne nehnuteľnosti, ktoré boli špecifikované v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 25.08.2017 uzavretej medzi Československou obchodnou bankou, a. s. ako záložným veriteľom, CafeCrazy s.r.o. ako záložcom a A. B. s manželkou E. B. ako dlžníkmi. Podľa jeho názoru je zrejmé, že predmetom záložného práva boli len nehnuteľnosti, teda nie hnutelné veci, ktoré do rodinného domu zakúpili manželia B., po tom, čo nadobudli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Poukazoval aj na to, že predmet záložného práva, a to nehnuteľnosť v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva bola vo vlastníctve obchodnej spoločnosti Cafe Crazy s.r.o., IČO: 46 764 000, ktorá až neskôr podpísala s manželmi B. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli rovnako tak len nehnuteľnosti bez toho, aby touto kúpnu zmluvou prevádzala spoločnosť Cafe Crazy s.r.o. na manželov B. aj vlastnícke právo k hnutelným veciam. Odkazujúc na to, že súd sám vo svojom rozhodnutí uvádza, že obžalovaný v konaní preukázal, že hnutelné veci si zaobstaral zo svojich finančných prostriedkov, tak v danom prípade neboli ani naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, keďže hnutelné veci si zaobstaral sám obžalovaný, teda nemohlo sa v danom prípade jednať o krádež týchto hnutelných vecí, ako je obsiahnuté v skutkovej vete rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z vyššie uvedeného je teda, podľa obžalovaného, zrejmé, že dražbou realizovanou dňa 30.09.2023 nemohlo dôjsť k prevodu vlastníckych práv k hnutelným veciam, ktoré sú obsiahnuté v skutkovej vete rozhodnutia Okresného súdu Poprad, a to z dôvodu, že k týmto veciam nemal záložný veriteľ zriadené záložné právo a nemohli byť teda predmetom dobrovoľnej dražby. Zároveň v danom prípade absentuje subjektívna stránka trestného činu, nakoľko pri trestnom čine krádeže sa vyžaduje úmyselné konanie páchatel'a k tomu, že si tento prisvojuje cudziu vec, v prípade obžalovaného tomu tak s určitou istotou nemôže byť, nakoľko tento sa pri sťahovaní vecí z rodinného domu dôvodne domnieval, že predmetné hnutelné veci, ktoré nakúpil zo svojich peňažných prostriedkov, patria jemu a jeho manželke a nemohol tak pri ich odnesení z rodinného domu konať s úmyslom prisvojenia si ako veci cudzích, ktoré by im nepatrili. Obžalovaný poukázal na zásadu „in dubio pro reo " (v pochybnostiach v prospech obvineného), kde táto zásada

je jednou z kľúčových zásad aplikujúcich sa v rámci akéhokoľvek konania a ako taká je neoddeliteľne spätá so zásadou prezumpcie nevinu a ak v otázke viny existujú rozumné pochybnosti aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, tieto pochybnosti trvajú, je potrebné použiť túto zásadu. Na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že ho spod podanej obžaloby oslobodí.

Prokurátor podal svoje odvolanie v neprospech obžalovaného. Podľa tohto odvolateľa vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok sa stal v inom čase, ako to ustálil okresný súd, pričom vzhľadom na osobu páchatela uložený trest nepostačuje na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatela. Poukazoval na výpoveď obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.02.2023, kedy vypovedal, že sporné veci odmontoval a odniesol asi 3 - 4 dni pred prvou „odovzdávkou“ domu. Nakoľko z oboznámených zápisníc o odovzdaní predmetu dražby (domu) vyplýva, že prvé odovzдание predmetu dražby prebehlo dňa 30.11.2021, je podľa prokurátora zrejmé, že k spáchaniu skutku nedošlo v období od 30.09.2021 do 07.12.2021 tak, ako to ustálil okresný súd, ale v období od 26.11.2021 do 30.11.2021. V nadväznosti na uvedený záver poukazoval na skutočnosť, že obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil krátko po tom, čo bol právoplatne odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/42/2021 zo dňa 15.10.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.11.2021 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok. Tieto skutočnosti spoločne so skutočnosťou, že obžalovaný sa už v minulosti dopustil viacerých priestupkov, podľa prokurátora dostatočne odôvodňujú záver, že na jeho nápravu a na ochranu spoločnosti nebude postačovať trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/31/2022 zo dňa 18.08.2023, ale je nevyhnutné, aby mu bol podľa 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený nepodmienený trest odňatia slobody pri spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zohľadniac aj vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného, možno dodať, že v súvislosti s naplnením subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, prokurátor poukazoval na výpoveď svedka B. B. I., ktorý vypovedal, že obžalovaného upozorňoval, že predmetné veci sú súčasťou draženej nehnuteľnosti, t. j. rodinného domu na D. E. J. XXXX/XX F. C. a že patria poškodenej G. H. a na oboznámený znalecký posudok č. 148/2021, ktorý bol pred vykonaním dražby doručený manželom B. a z ktorého vyplýva, že tieto veci boli súčasťou draženej nehnuteľnosti a že jej vydražením sa aj tieto veci stanú majetkom vydražiteľa. Na základe uvedeného má za to, že obžalovaný A. B. v čase spáchania skutku vedel, že si prisvojuje cudziu vec a zároveň, že bol uzrozumený s tým, že týmto konaním aj napĺňa skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona. Vykonané dokazovanie tvorí dostatočný podklad pre náležité zistenie skutkového stavu veci, preto prokurátor nevidí dôvod, ktorý by mohol viesť k uplatneniu spomenutej zásady tak, ako to namieta obžalovaný, keď navyše obžalovaný síce poukazuje na zásadu „in dubio pro reo“, ale neuvádza žiadnu skutkovú okolnosť, na ktorú by mal súd aplikovať ním citovanú zásadu. Takto prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o vine a treste v napadnutom rozsudku a aby vo veci sám rozhodol.

Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, preskúmal na podklade uvedených odvolaní, ktoré podali oprávnené osoby včas, v súlade s § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po takto vykonanom prieskume a po doplnení konania dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaniach rozhodnúť, zistil, že prokurátorom podané odvolanie je sčasti dôvodné, pretože okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Oproti tomu dôvodnosť odvolania podaného obžalovaným odvolací súd ani sčasti nezistil.

V prvom rade treba k veci uviesť, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí takými podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom a je namieste na ich obsah v rozsahu ich vykonania na hlavnom pojednávaní prihliadať.

Pokiaľ ide o skutkové závery z týchto dôkazov uvedené v napadnutom rozsudku, súd prvého stupňa nepostupoval úplne správne z pohľadu ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

V predmetnej trestnej veci obžaloba kladie obžalovanému A. B. v podstate za vinu to, že v období do 30.09.2021 do 07.12.2021, v interiéri rodinného domu na adrese E. XXXX/XX F. C., ktorý mu už na podklade udeleného príklepu na dražbe nepatrilo, ale patrilo poškodenej G. H., no v ktorom býval so súhlasom tejto poškodenej, a teda tento dom a jeho príslušenstvo držal a užíval, však mal v rámci tejto držby a užívania konať neoprávnene, pretože vymontoval a následne odcudzil konkrétne pomenované súčasti rodinného domu /z kuchynskej linky na I. NP sklo-keramickú varnú dosku, odsávač pár – digestor, zabudovanú umývačku riadu, zabudovanú elektrickú rúru, vstavanú mikrovlnnú rúru, vstavanú chladničku s mrazničkou, z izby na I. NP zabudovanú vyhrievaciu krbovú vložku, z priestoru pod schodiskom na I. NP vstavanú skriňu, z kúpeľne na II. NP vstavanú skrinku pod umývadlom a z chodby na I. NP ovládacia klávesnicu k zabezpečovaciemu zariadeniu a video-vrátnika/, no a týmto že spôsobil poškodenej G. H. škodu vo výške 2.645,- eur.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 30.06.2021 sa v meste Prešov konala dobrovoľná dražba rodinného domu nachádzajúceho sa na E. D. F. C. – K.. J. XX súpisné č. XXXX s príslušenstvom, postavený na pozemku parc. č. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 73 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie s príľahlými pozemkami ktoré nehnuteľnosti pôvodne vlastnil obžalovaný A. B. so svojou manželkou. Tento predmet dražby vydražila G. H.. Ďalej bolo hodnoverne preukázané, že tento dom až do jeho odovzdania poškodenej, t. j. do 07.12.2021, obžalovaný s manželkou užívali.

Za podstatné odvolací súd považoval aj otázku predmetu dražby a skutočnosť, že voči predmetu dražby obžalovaný nenamietal. Predmet dražby bol jasne a zrozumiteľne popísaný v znaleckom posudku č. XXX/XXXX znalca L. C. B., ktorý bol manželom B. riadne a včas pred konaním dražby doručený. Znalec v ňom určil všeobecnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti, teda aj jeho súčastí, pričom z neho vyplýva aj ocenenie sklo-keramickej varnej dosky, odsávača pár – digestora, zabudovanej umývačky riadu, zabudovanej vyhrievacej krbovej vložky a vstavanej skrine. Aj osvedčenie o vykonaní a priebehu dobrovoľnej dražby vo forme notárskej zápisnice č. N 1080/2021 zo dňa 30.09.2021 jasne konštatuje, že predmetom dražby je predmetný rodinný dom /teda aj jeho súčasti/ s príslušenstvom. Vymenované veci sú, podľa názoru odvolacieho súdu, súčasťami hlavnej veci - rodinného domu nachádzajúceho sa na E. D. F. C. – or. č. XX súpisné č. XXXX s príslušenstvom, postavený na pozemku parc. č. reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 73 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie s príľahlými pozemkami /ďalej len predmetnej nehnuteľnosti/ a súčasťami hlavnej veci sú aj ďalšie zabudované, a teda nie voľne stojace veci, a to zabudovaná elektrická rúra, vstavaná mikrovlnná rúra, vstavaná chladnička s mrazničkou, vstavaná skrinka pod umývadlom, ako aj ovládacia klávesnica k zabezpečovaciemu zariadeniu a video-vrátnik, ktoré sú priamo napojené na zabudované zabezpečovacie rozvody. Z povahy ich spojenia s hlavnou vecou je totiž zrejme, že ich odstránenie hlavnú vec znehodnocuje.

Takéto ich právne zaradenie a pravidlá nadobudnutia vlastníctva k nim vyplývajú zo zákona. Podľa platného Občianskeho zákonníka, zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov § 120 ods. 1 totiž platí, že súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila.

Všetko, čo k veci podľa jej povahy patrí, treba totiž považovať za terminologické vyjadrenie úzko spojené s hospodárskym určením a funkčnosťou veci. V zmysle tohto ustanovenia ide o technické spojenie, ktoré je nevyhnutné na to, aby vec plnila svoju funkciu a slúžila na potrebný účel. Čo všetko má byť súčasťou veci, je často dané aj tým, aké funkcie má vec spĺňať. V danom prípade nielen zabudovaná povaha, ale aj funkčné hľadisko splnené bolo, keďže ide o vykurovanie domu, ide o možnosť zabezpečovať základné potreby užívateľa domu, prípravu stravy, bezpečnosť, teplo, hygienu.

Dôležité pritom bolo aj to, že obžalovaný žiadne výhrady k tomu, že dražbou môže stratiť a aj stratil vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti a jej súčastí a ani žiadne výhrady voči ich základným užívateľským vlastnostiam, neuvádzal a nestali sa súčasťou dražobného konania, ktorého výsledkom bolo udelenie príklepu, resp. úplný prevod vlastníckeho práva na poškodenú.

V samotnom oznámení o dražbe č. 052/2021 z 24.06.2021 aukčná spoločnosť jasne opísala predmet dražby, vrátane jeho technicko-konštrukčného riešenia, ktoré zahrňovalo aj zabudované predmety. Obžalovaný bol nielen listinami, ale aj osobami upozornený spôsobom, ktorým, ak by sa správal a rešpektoval vykonávanú dražbu a jej výsledok, nespáchal by predmetný úmyselný trestný čin.

Z podrobného obsahu osobných dôkazov tak možno pripomenúť, že poškodená G. H. uviedla, že dňa 30.09.2021 sa v Prešove uskutočnila dražba na ktorú sa dostavila, vydražila dom, ktorého znalecký posudok si doma preštudovala, tento bol zverejnený na internete a zúčastnila sa dražby a vydražila v sume 270.000,- eur. Komunikovala s aukčnou spoločnosťou a potrebovala si dohodnúť termín odovzdania domu. Volala svedkovi I., aby sa on s obžalovaným dohodol, aby sa v čo najkratšom čase vysťahoval. Dohodli sa na termíne 30.11.2021, no keď sa vtedy dostavila na prebratie nehnuteľnosti aj so zástupcom aukčnej spoločnosti, svedkom M., zistili, že chýbali vstavané spotrebiče z kuchynskej linky, pričom obžalovaný sa vyjadril, že ich má na firme, no že nemá problém ich vrátiť. Zistili vtedy aj to, že krbová vložka, ktorá bola vybratá, chýba a aj iné vstavané veci chýbali. Dohodli druhý termín odovzdania s tým, že rozprávala so svedkom I. a tento jej oznámil, že obžalovaný nič nevráti. Odovzdanie sa uskutočnilo, prišla aj polícia, aby to zadokumentovala.

Svedok E. E. M., ktorý sa ako obliadkár zúčastnil v poradí prvého pokusu o odovzdanie predmetnej nehnuteľnosti poškodenej, potvrdil, že na mieste zistili, že veci, ktoré boli súčasťou rodinnému domu chýbajú, pričom s poškodenou a obžalovaným zavolali svedkovi I., ten trval na tom, že sú súčasťou domu, sú v znaleckom posudku a obžalovaný vtedy uviedol, že on ich má na firme v garáži, že ich nepotrebuje s tým, že hoci obžalovaný spomínal, že má právnik, ktorý mu povedal, že veci nie sú súčasťou domu, že si ich môže zobrať, tak sa dohodli sa na novom termíne, že tie veci dovtedy namontuje späť. Bol aj pri časovo následnom pokuse o odovzdaní predmetnej nehnuteľnosti, no veci tam neboli namontované.

Svedok B. B. I. potvrdil, že pri odovzdávaní nehnuteľnosti po dražbe, ktorú vykonávala ich aukčná spoločnosť na základe návrhu navrhovateľa dražby, z predmetu dražby boli odstránené veci, ktoré boli predmetom dražby, boli zahrnuté v znaleckom posudku, pričom tieto veci odstránil obžalovaný s tvrdením, že sú to jeho veci, ktoré vniesol do nehnuteľnosti on a za ktoré zaplatil. On bol s obžalovaným v telefonickom kontakte viackrát, v prevažnej väčšine prípadov svedka kontaktoval obžalovaný, nakoľko dražbu predmetnej nehnuteľnosti svedok spravoval. Obsahom rozhovoru s p. B. bola debata ohľadom odovzdania nehnuteľnosti, kde obžalovaný uvádzal, že niektoré veci si zoberie z nehnuteľnosti, načo som sa mu snažil v dobrom argumentovať, že veci, ktoré sa stali súčasťou hlavnej veci a nie je možné ich demontovať v zmysle judikatúry, či už z dôvodu funkčného alebo estetického, bez toho, aby došlo k narušeniu hlavnej veci, by demontovať nemal a boli predmetom dražby tak, ako boli tieto opísané v znaleckom posudku. Na to mu obžalovaný uviedol, že mu povedal právnik, že tieto veci sú jeho a nie sú predmetom dražby. Na základe uvedeného, aby nevznikali konflikty a rozdielnosti pri výklade, poprosil p. B., aby dal jeho telefónne číslo jeho právnikovi alebo aby mu dal číslo na jeho právnik, ktorému by zavolať on a danú vec by si vysvetlili. Nekontaktoval ho žiadny právny zástupca obžalovaného. Telefonicky obom súčasne, obžalovanému i poškodenej, z pozície zástupcu dražobníka uviedol výklad ohľadom chýbajúcich vecí, ako súčastí hlavnej veci, s obsahom obdobným, ako zaslal vyjadrenie na súd.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky je súčasťou veci všetko to, čo patrí k jej charakteru, a to, čo nie je možné, aby bolo od nej oddelené, bez toho aby vec stratila na hodnote. To, aby vec stratila na hodnote, neznamená len zničenie alebo závažné poškodenie veci, tým je potrebné takisto rozumieť znehodnotenie veci, kedy by oddelením mohlo dôjsť k funkčnému znehodnoteniu, poprípade ku strate na hodnote z hľadiska podoby veci. Pokiaľ je súčasť veci s vecou hlavnou spojená, neustále sa jedná o jednu vec, prechádzajúcu automaticky na nadobúdateľa, a to aj so všetkými súčasťami, ktoré nie sú výslovne uvedené v kúpnej zmluve. / Rozsudok Najvyššieho súdu ČR v Brne zo dňa 27.10.2014, sp. zn. 23 Cdo 2476/2010/

Znehodnotenie hlavnej veci neznačí vždy len jej zničenie alebo poškodenie. Stačí, ak oddelením súčasti dôjde k funkčnému znehodnoteniu hlavnej veci (napríklad sa odstránia zabudované súčasti, dokonca to zanechá aj stopy v podobe potreby renovácie samotnej nehnuteľnosti/. Znehodnotením možno rozumieť aj podstatnú zmenu kvality hlavnej veci, a tým aj stratu jej úžitkovej hodnoty. „Znehodnotenie“ netreba vnímať vždy ako absolútne, ale aj ako relatívne. Ak sa teda z nehnuteľnosti odmontuje zariadenie slúžiace na vyššie uvedený účel, nemusí dôjsť k absolútnemu znehodnoteniu nehnuteľnosti, najmä keď, ako to prezentoval obžalovaný, časť z vecí mal uložené na inom mieste. Ak súčasti náležia veciam, je síce možné, aby boli od nich oddelené, avšak v tom prípade dôjde ku znehodnoteniu daných vecí.

Pokiaľ obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní obhajoval tým, že on tieto veci kúpil ako samostatné a následne ich zabudoval do interiéru predmetného domu, potom sám dal jasne v minulosti najavo

svoj jednostranný prejav vôle ich spojiť s hlavnou vecou. Tento prejav vôle ale do udelenia príklepu poškodenej nijako nezmenil, a tak nebolo pochybností, že išlo o súčasť hlavnej veci.

Určenie obdobia, kedy obžalovaný neoprávnene oddelil tieto súčasť od hlavnej veci, bolo teda tiež predmetom podaného odvolania a odvolací súd nemôže inak, len prisvedčiť prokurátorovi, že sa tak preukázateľne stalo až v ním označenom období. Záver okresného súdu, ktorý neuznal toto obdobie, ale pomenoval ho ako „v období do 30.9.2021 do 07.12.2021“, nebol pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku bližšie vysvetlený. Okrem výpovede obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.02.2023, že sporné veci odmontoval a odniesol asi 3 - 4 dni pred prvou „odovzdávkou“ domu, iný dôkaz o dostatočne pravdepodobnom začiatku tohto obdobia nie je. Nakoľko z oboznámených zápisníc o odovzdaní predmetu dražby (domu) vyplýva, že prvé odovzdanie predmetu dražby prebehlo dňa 30.11.2021, je skutočne zrejmé, že k spáchaniu skutku nedošlo v období od 30.09.2021 do 07.12.2021 tak, ako to ustálil súd, ale v období od 26.11.2021 do 30.11.2021. Preto bolo potrebné uvedený nedostatok napraviť a zasiahnuť do výroku o vine.

Úmysel obžalovaného veci odcudziť a spôsobiť poškodenej škodu znehodnotením nehnuteľnosti, bol potom jednoznačný. Uvedomujúc si funkčný význam týchto vecí pre riadne užívanie predmetnej nehnuteľnosti, obžalovaný nerešpektoval výsledky dražby, ktorými bol prevod vlastníctva aj k nim, ako súčasť predmetnej nehnuteľnosti, za okolností, že neznalosť zákona neospravedľuje. Preto aj odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaného konanie napĺňa všetky formálne znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Aj materiálne ide o prečin, keďže spôsobený následok je výrazný, okolnosti a spôsob spáchania činu sofistikované, premyslené a cieľavedomé, úmysel je posilňovaný ziskuchtivým motívom, ktorý nerešpektoval proces dobrovoľnej dražby. Aj ostatné zákonné skutočnosti nasvedčujú tomu, že závažnosť činu je vyššia, než nepatrná.

Z týchto dôvodov krajský súd zrušil výrok o vine napadnutého rozsudku a sám rozhodol tak, že pri zachovaní totožnosti skutku, avšak po úprave jeho popisu tak, aby tento plne zodpovedal výsledkom vykonaného dokazovania, uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o druhu a výmere trestu, tu odvolací súd nezistil zásadné porušenie ustanovení Trestného zákona o ukladaní trestu, pokiaľ ide o jeho druh či výmeru. Nakoľko sa plne pripája k dôkazom a z nich plynúcim skutočnostiam, ktoré pomenoval už súd prvého stupňa, nie je potrebné ich na tomto mieste opakovať, keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu v odvolacom konaní tvorí jeden celok. Zotrval na pôvodne uloženom treste, až na formálnu úpravu použitých ustanovení Trestného zákona.

Obžalovaný sa stíhaného skutku síce dopustil krátko po tom, čo bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/42/2021 zo dňa 15.10.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.11.2021 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, no toto odsúdenie je od 12.11.2023 pre jeho osvedčenie zahladené. Išlo pritom o jediný konflikt obžalovaného v jeho doterajšom živote, ktorého sa dopustil okrem tohto, predmetného trestného konania vedeného proti nemu za majetkový prečin. Ani z hľadiska generálnej, ani z hľadiska individuálnej prevencie tak nie je dôvodné toto zahladené odsúdenie za prečin tak zásadné zohľadniť, ako to žiadal prokurátor, ktorý svojím odvolaním naznačoval, že predmetný úmyselný prečin spáchal obžalovaný vo vyššie uvedenej skúšobnej dobe a tak, že by mal mu byť uložený trest odňatia slobody spojený s jeho priamym výkonom v príslušnom ústave na výkon trestu odňatia slobody.

Rovnako nebolo zistené porušenie zákona v prípade výroku o náhrade škody, tento výrok bol odvolacím súdom prevzatý v pôvodnom znení.

Oproti tomu nebolo zákonné prisvedčiť niektorému z odvolacích dôvodov, ktoré predložil obžalovaný. K už vyslovenému, ktoré zahŕňa odpovede na podstatné, odvolaním namietané skutočnosti, sa žiada dodať, že aj z kúpnej zmluvy zo dňa 04.09.2017 vyplýva ten istý popis predmetnej nehnuteľnosti, ako aj zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 25.08.2017 je nepochybné, že pokiaľ následne došlo k dobrovoľnej dražbe, týkala sa táto výlučne predmetnej nehnuteľnosti. Ako bolo potom už podrobne podané, predmetnú nehnuteľnosť, ako hlavnú vec, je potrebné považovať za celistvú vec,

ktorú tvoria aj jej súčasti, a tak právny režim prevodu vlastníckeho práva príklepom na tejto dražbe sa v plnom rozsahu vzťahoval aj na tieto súčasti predmetnej nehnuteľnosti. Inak povedané, udelenie príklepu draženej nehnuteľnosti /predmetnej nehnuteľnosti a jej súčastí/ bol v súlade s tým, že A. B. a N. E. B., ako predchádzajúci vlastníci na podklade tejto kúpnej zmluvy, keď zabezpečili svoj záväzok spomenutou zmluvou o zriadení záložného práva, dospeli v súvislosti s vývojom svojich záväzkov až do bodu dobrovoľnej dražby, na ktorej sa vlastníkom ich predmetného majetku stala vydražiteľka G. H. a keď následne obžalovaný si z tohto majetku vlastnou aktivitou bez súhlasu vlastníčky vzal z vydraženého majetku, konal neoprávnene a spáchal trestný čin.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.